

alle de Stationer lagte paa en helt gal Led og have forvoldt Kommunerne store Bekostninger ved ny Vejanlæg, for at Folk kunne komme til disse Stationer. Men desuagtet ligge de gamle Vejforbindelser der endnu, og derfor synes det mig, at det med Lethed kunde ordnes saaledes med disse Godstog, at der kunde være et Trinbræt, hvor Folk kunde staa op og ogsaa kunde faa Varer smidt af og paa Toget. Vi forlange jo ikke, at Hurtigtogene skulle holde, men Godstogene kunne jo nok holde ved saadanne Trinbrætter. Vi fik i Fjor noget lignende mellem Hjørring og Sindal ved Sønderskov. Det var begrundet i de selv samme Forhold, fordi Vejen er lagt rent galt for at føre til Stationen. Saadant er det hele Vejen igennem, og derfor synes jeg, at selv om det kan siges, at der ikke er nogen lang Afstand til disse Stationer, er det dog et rimeligt Krav, Befolkningen stiller: Lad os faa Lov at faa et Trinbræt, at vi kunne staa af og paa, og at vi fra Godstogene kunne faa nogle Varer smidt af og læsset paa. Vi ere villige til selv at afholde Udgifterne til det Pakhus, som nødvendigvis skal bygges dertil, og afgive Grund dertil, men det er os en stor Ulempe, at vi skulle køre den lange Omvej, naar vi have saa let Adgang til Banen; Vejen fører lige til Banen, men saa gaar den til begge Sider. Derfor vil jeg, skønt Jernbanebestyrelsen i Fjor gav Afslag, gerne henstille til den højtærede Trafikminister at tage Spørgsmaalet under nøjere Overvejelse og se, om det ikke under disse Forhold vil findes rimeligt at imødekomme dette Andragende.

Der er endnu et lille Spørgsmaal, jeg vil omtale. Det er Bevillingen til en Kirke i Bangsbostrand. Jeg tænker vel, det i Virkeligheden er overflødigt at anbefale denne Sag; da Kultusministeren har optaget en saadan Bevilling, saa plejer den jo at blive givet. Men alligevel vil jeg ledsage den med et Par Bemærkninger, for at det høje Ting kan finde sig yderligere beføjet til at give denne Bevilling. Bangsbostrand er jo et Fiskerleje, der ligger lige tæt ved Kattegat. Der er ikke saa lille en Befolkning — i Anmærkningerne staar den opført til over 1,700 Mennesker — og de have ikke saa ganske kort Vej til Kirken, og en træls Vej op ad store Bakker. Naar man desuden vil tage Hensyn til, at der i dette Fiskerleje saa at sige ikke er et eneste Køretøj, er det, navnlig for gamle Folk, meget besværligt at komme til Kirke, særlig om Vinteren. Og naar der saa henses til, at der ogsaa er et stærkt kirkeligt Røre

der, som jeg ved, der er, og at disse fattige Folk virkelig have været rundhaandede til at samle Bidrag, dels til Kirken selv og dels til et Fond til Kirkens Vedligeholdelse, synes jeg, at der er god Grund til at imødekomme dette Andragende, og jeg vil meget anbefale det højtærede Finansudvalg og det høje Ting at følge Ministeren i at give denne Bevilling.

J. Nielsen: Jeg har ikke i Sinde at fordybe mig i almindelige Betragtninger hverken over Systemskiftet eller den ny Regering eller den politiske Situation i det hele taget eller vore finansielle Forhold. Om alt dette er der fra alle Sider talt saa grundigt, dygtigt og udførligt, at jeg tror, vi uden noget dybtfølt Savn i alt Fald foreløbig maa kunne nøjes med det. Jeg skal derfor indskrænke mig til at udtale min oprigtige Glæde over, at vi endelig ere naaede til dette saa længe ventede Systemskifte og nu endelig have faaet en Regering, som ikke alene er i Overensstemmelse med dette Tings store Flertal, men derigeennem ogsaa i Overensstemmelse med det store Flertal i Befolkningen. Lige saa oprigtig vil jeg ønske og haabe, at det maa lykkes for denne Regering at faa en rolig, rent saglig Forhandling i Gang om de mange forskellige Reformspørgsmaal, der i Tidernes Løb ere blevne rejste af Venstre, og at denne Forhandling maa blive saadan, at den maa sætte sin Frugt i virkelige, positive Resultater. At vi alle sammen, fra alle Sider, tror jeg, ville faa rig Lejlighed til baade at øve og smøre os med Taalmodighed, er jeg ikke blind for. Der vil sikkert blive mange Vanskeligheder og Hindringer paa forskellige Omraader at overvinde og bekæmpe, og hvor smaa eller hvor store Fremskridtene skulle blive, hvor mange og hvor hurtig de ville følge paa hinanden, tror jeg vil komme til at afhænge for en væsentlig Del af den Enighed, hvormed man fra alle Sider vil tage Arbejdet op. Jeg tror, der i dette Arbejde i Fremskridtets Tjeneste vil blive god Brug for alle gode Kræfter.

Dermed skal jeg gaa over til et rent lokalt Spørgsmaal, nemlig om en Udvidelse eller Ombygning af Hinnerup Station. Dette Spørgsmaal er for saa vidt en Ganganger, som jeg flere Gange under Finanslovsbehandlingerne har draget det frem her i Tinget, og da jeg gennem disse Udtalelser udførligt har paavist, hvor utilstrækkelige, ja uforsvarlige og indskrænkede Forholdene ere paa denne Station i Forhold til den stadig stigende Trafik, baade